

Sygn. akt V GC 86/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział V Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR J. Dams

Protokolant: S. Poborczyk

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2015 r. w Dzierżoniowie na rozprawie sprawy

z powództwa :

J. M.

przeciwko:

(...) S. A. w W.

o zapłatę 934,80 zł

I. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 934,80 zł (dziewięćset trzydzieści cztery złote osiemdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 5 września 2014 r. do dnia zapłaty

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 244 zł tytułem zwrotu kosztów procesu

Sygnatura akt: V GC 86/15

UZASADNIENIE

J. M., prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) J. M. z/s w B., pozwem z dnia 3 lutego 2015r. domagał się od (...) S.A. w W. zapłaty kwoty 934,80 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonym od dnia 5 września 2014r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. Uzasadniając roszczenie powód podał, że P. W. umową z dnia 21 czerwca 2014r. przeniósł na niego swoją wierzytelność względem ubezpieczyciela sprawcy szkody. Cedent został poszkodowany w wypadku komunikacyjnym z dnia 30 maja 2014r., w którym uszkodzony został jego pojazd marki F. (...) o nr. rej. (...) (szkoda całkowita). Wskutek kolizji P. W. zmuszony był nająć samochód zastępczy na okres 19 dni. Powód, w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, w dniu 2 czerwca 2014r. wynajął poszkodowanemu samochód marki S. (...), co potwierdzono umową najmu nr (...). W dniu 21 czerwca 2014r. z tego tytułu powód wystawił poszkodowanemu fakturę VAT nr (...) na kwotę 3 271,80 zł (140 zł x 1,23 x 9 dni). Dysponując umową cesji powód zwrócił się do strony pozwanej o uregulowanie należności za najem pojazdu zastępczego, jednak ostatecznie zapłacono mu kwotę 2 337 zł, uznając wprawdzie za zasadny okres najmu wynoszący 19 dni, jednakże obniżając dobową stawkę najmu do kwoty 100 zł netto. Powód wskazał, że utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej uszkodzenia stanowi szkodę majątkową i pozwana winna zapłacić odszkodowanie według stawek, którymi posługuje się wybrany przez poszkodowanego wynajmujący, tj. powód. Żądanie pozwu objęło należność uzupełniającą za najem pojazdu, tj. różnicę pomiędzy wartością faktury w kwocie 3 271,80 zł, a otrzymanym z tego tytułu odszkodowaniem w kwocie 2 337 zł, co daje kwotę 934,80 zł.

W odpowiedzi na pozew złożonej dnia 11 marca 2015r. strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów postępowania. Pozwana uznała co do zasady swoją odpowiedzialność za skutki

zdarzenia szkodowego, jednak zarzuciła, że poszkodowany nie zgłaszał pozwanej, że nie ma możliwości korzystania z innego pojazdu w miejsce uszkodzonego i konieczne jest najęcie przez niego pojazdu zastępczego, podczas gdy mógł on nająć pojazd zastępczy w zaoferowanej przez ubezpieczyciela wypożyczalni, a wówczas koszt najmu byłby znacznie niższy niż dochodzony w sprawie. W konsekwencji oceniła zastosowaną przez powoda dobową stawkę najmu w kwocie 140 zł netto jako wygórowaną. Podała też, sama uznała roszczenie powoda jedynie w zakresie średniej stawki najmu dla pojazdów klasy B na rynku lokalnym, która wynosi 100 zł netto. Żądanie pozwu oceniła jako rażąco wygórowane w stosunku do średnich stawek rynkowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 maja 2014r. należący do P. W. pojazd marki F. (...) o nr rej. (...) uległ uszkodzeniu na skutek kolizji drogowej. Ochrony ubezpieczeniowej sprawcy zdarzenia (OC posiadaczy pojazdów), będącego osobą trzecią, udzielał (...) S.A. w W..

(Dowód: - okoliczności bezsporne)

Poszkodowany zgłosił szkodę stronie pozwanej, pomimo czego ta nie poinformowała go o możliwości najmu pojazdu zastępczego we współpracującej z pozwaną wypożyczalni. Zatem poszkodowany najął w dniu 2 czerwca 2014r. od J. M., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) J. M. z/s w B., pojazd zastępczy marki S. (...) za kwotę czynszu 140 zł netto za dobę.

Pojazd był wykorzystywany przez poszkodowanego na dojazdy do szkoły z dziećmi, do lekarza we W., a także do sklepu, rodziny i znajomych.

(Dowód: - zeznania świadka P. W., k.98;

- umowa najmu nr (...), k. 18 akt,
- protokół wydania i zwrotu pojazdu, k. 19-20 akt,
- oświadczenie poszkodowanego, k. 29 akt)

Poszkodowany zwrócił pojazd zastępczy powodowi w dniu 21 czerwca 2014r., po 19-dniowym okresie najmu, gdyż w dniu 20 czerwca 2014r. nabył nowy pojazd w miejsce uszkodzonego.

W dniu 21 czerwca 2014r. powód wystawił poszkodowanemu fakturę VAT nr (...) na kwotę 3 271,80 zł, płatną w terminie 14 dni.

Również w dniu 21 czerwca 2014r. powód zawarł z P. W. umowę cesji, której przedmiotem było roszczenie poszkodowanego względem strony pozwanej o zapłatę odszkodowania obejmującego koszty najmu pojazdu zastępczego.

(Dowód: - faktura VAT nr (...), k.21 akt;

- protokół wydania i zwrotu pojazdu, k. 19-20 akt,
- oświadczenie poszkodowanego, k.29;
- umowa przelewu wierzytelności nr (...), k. 16 akt;
- powiadomienia dłużnika o przelewie, k.17)

Powód uzyskał od strony pozwanej odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego w kwocie 2 337 zł, obejmujące stawkę 100 zł netto + Vat i uznany przez ubezpieczyciela za zasadny okres 19 dni najmu.

Przyznana wysokość odszkodowania została przekazana na konto bankowe powoda w dniu 1 sierpnia 2014r.

(Dowód: - pismo strony pozwanej z dnia 6.09.2014r., k.28 akt;

- potwierdzenie przelewu, k. 25 akt)

W dniu 28 sierpnia 2014r. powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty pozostałej części odszkodowania w kwocie 934,80 zł.

(Dowód: - przedsądowe wezwanie z 27.08.2014r. z dowodem doręczenia, k.26-27)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Bezsporna w sprawie była okoliczność odpowiedzialności strony pozwanej za skutki szkody komunikacyjnej z dnia 30 maja 2014r. Bezspornym było również, że poszkodowany najął u powoda pojazd zastępczy na okres 19 dni, a następnie scedował na niego swoją wierzitelność względem pozwanej z tytułu odszkodowania obejmującego koszty najmu pojazdu zastępczego. Sporna okazała się stawka najmu, zwłaszcza w kontekście zarzutu nie zgłoszenia ubezpieczycielowi przez poszkodowanego potrzeby najmu pojazdu zastępczego.

Sama zasadność roszczenia do ubezpieczyciela o zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego nie budzi wątpliwości w świetle przyjęcia idei, że utrata możliwości korzystania z rzeczy stanowi szkodę majątkową (tak SN w wyroku z dnia 8 września 2004r., IV CK 672/03). Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne na najem pojazdu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu. Można stwierdzić, że wydatki konieczne w tym przedmiocie oznaczają będą czynsz najmu pojazdu zastępczego zasadniczo o podobnej klasie do pojazdu uszkodzonego, ustalony w oparciu o stawki przyjęte na danym rynku lokalnym.

Klasa pojazdu zastępczego nie była przedmiotem sporu w niniejszym postępowaniu. Strona pozwana zarzucała jednakże, iż stosowana przez powoda dla pojazdów klasy B dobową stawką najmu jest rażąco zawyżona i winna ona wynosić 100 zł netto – która jest średnią stawką z lokalnego rynku - nie zaś 140 zł netto. Strona pozwana na poparcie swojej tezy przedstawiła dowód z oferty wypożyczalni MiCar, według której dzienna stawka za najem S. (...) z limitem 500 km/h wynosi przy okresie najmu 1-2 dni - 90 zł, a przy okresie 8-15 dni - 80 zł. Nadto przedstawiła ofertę wypożyczalni JelCar, według której stawka najmu dla pojazdów klasy B plasuje się na poziomie 85 - 160 zł. Z kolei powód przedstawił przykładowe oferty innych firm, z których wynika, iż dobowe stawki najmu dla pojazdów klasy B kształtowały się u konkurencji na poziomie 150 zł netto (F. (...) - (...)), 125 zł netto ((...)), a nawet 428 zł (A.) - k.30-32. Przy takich ustaleniach nie było w ocenie Sądu podstaw do oceny, że zastosowana przez powoda stawka 140 zł netto była rażąco wygórowana, zwłaszcza że poszkodowany nie znał z góry okresu najmu, by mógł zakontraktować pojazd zastępczy po korzystnej stawce, przy czym nie obciążał go na rzecz wynajmującego obowiązkiem zapłaty kaucji, czy ponoszenia odrębnie kosztów podstawienia pojazdu zastępczego do miejsca zamieszkania. Odnosząc się natomiast do zarzutu nie uprzedzenia ubezpieczyciela przez poszkodowanego o potrzebie najmu zastępczego, to stwierdzić należy, że poszkodowany – co jednoznacznie wynika z jego zeznań w charakterze świadka – nie został w ogóle pouczony przez stronę pozwaną o takiej możliwości, w tym druk zgłoszenia szkody nie zawierał stosownej rubryki w tym przedmiocie. W tych okolicznościach stawianie poszkodowanemu zarzutu, iż nie dbał o interesy dłużnika w żądanym przez niego stopniu, jest nadużyciem.

Mając na względzie powyższe, na podstawie przepisów art.361 k.c. w zw. z art.13 ust.2 ustawy z dnia 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) i (...)), powództwo należało uznać za zasadne w całości, o czym na podstawie przywołanych w treści uzasadnienia przepisów orzeczono, jak w pkt I sentencji wyroku z dnia 4 listopada 2015r. Odsetki ustawowe zasądzono na podstawie art. 481 k.c. (zapłata niespornej części odszkodowania za najem zastępczy nastąpiła 1 sierpnia 2014r.).

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., jak w pkt II wyroku, przyjmując, że powód wygrał niniejszy spór w całości. Na koszty procesu poniesione przez powoda złożyła się cała opłata stosunkowa od pozwu w kwocie 47 zł oraz koszty zastępstwa prawnego w kwocie 197 zł (na podstawie § 6 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu + opłata skarbową od pełnomocnictwa).